

Dingsdag

den 19 Februarij.

FRANKFORT, den 13den Februarij.

Volgens berigten uit Kassel, van den 7den dezer, hebben zich weder nieuwe moeilijkheden tegen de opening van de staten-vergadering opgedaan. De voordragt van kandidaten voor de posten van president en vice-president was reeds sedert verscheidene dagen door de staten-commissie aan den minister van binnenlandsche zaken overhandigd, zonder dat het besluit van den regent ontvangen werd. Den 7den volgde er eindelijk een ministerieel schrijven, waarbij de keuze dezer kandidaten voor onwettig verklaard wordt, vermits verscheidene personen aan de keuze hadden deel genomen, die van de regering de goedkeuring van het zitting hebben in de staten-vergadering niet ontvangen hebben. Men voert hier tegen aan, dat van de leden, die bij de keuze medegestemd hebben, er onder de 30 slechts 3 zijn, welker toelating door de regering nog bestreden wordt, namelijk, prof. Jordan uit Marburg, prof. Arndt uit Fidda en de biblioth. prof. Barnhardi. Van dezen bevond er zich slechts een, prof. Jordan namelijk, op de lijst der kandidaten voor het presidentschap, op welke hij ook reeds den vorigen landdag gebragt was. De staten-commissie zal tegen deze verklaring van het ministerie remonstreren, daar de verkiezing geheel overeenkomstig het reglement van orde is geschied; doch het is te voorzien, dat deze stap vruchteloos zal zijn. De staten hebben eenparig verklaard, tot geene nieuwe keuze te zullen overgaan, en de commissie durft dezelve ook niet inwilligen, uit vrees van de staten-vergadering in hare regten daardoor eenigzins te kort te doen. Onder zulke omstandigheden maken de staatsleden, welke te Kassel verzameld zijn, zich gereed om naar hunne haardsteden terug te keeren, en willen het aan de commissie overlaten, welke verdere middelen dezelve dienstbaar zal oordeelen. Men zegt, dat het eenige middel, door dezelve bij de hand te nemen, zoude zijn eene aanklagte tegen de ministers, wegens schending der grondwet.

— In de kamer der afgevaardigden van Wurtemberg heeft men dezer dagen het bijzondere verschijnsel gehad, dat de oppositie heeft gestemd op een wijze, welke men vroeger voor het behoud der koninklijke macht zou kunnen noemen, en de ministeriele meerderheid op eene tegengestelde wijze. Het gold de toelating van vier leden, die, wegens staatkundige geschriften tot straffen waren veroordeeld, doch van den Koning gratie ontvangen hadden. De oppositie beweerde, dat de verleen-de gratie zich zoo ver moest uitstrekken, dat de bedoelde personen verkiesbaar als afgevaardigden waren, hetwelk veroordeelden anders niet zijn; de ministeriele meerderheid hield het tegendeel staande, en zij zijn dan ook bij stemming van de vergadering uitgesloten. De oorzaak van dit verschijnsel zal men daarin moeten zoeken, dat de uitgesloten personen waarschijnlijk bij de oppositie zouden plaats genomen hebben.

— De Wurtemburgsche kamer der afgevaardigden heeft besloten, dat in hunne vergaderzaal 6 zitplaatsen voor de dagbladschrijvers zullen ingeruimd worden.

Van den 14den Februarij.

Brieven uit Weenen, van den 5den dezer, melden het volgende: « Uit Konstantinopel zijn geene latere berigten dan van den 16den Januarij ontvangen. De vredesvoorslagen, tusschen Ibrahim-pacha en den Franschen zaakgelaste voorloopig beraamd, hebben naar alle waarschijnlijkheid eene staking der vijandelijkheden ten gevolge gehad, en de gedurige zending van koeriers van en naar Parijs heeft gewis tot deze aangelegenheden betrekking. — Uit Griekenland wordt geschreven, dat de zekerheid van de aanstaande komst des Konings en van het regentschap reeds den besten indruk heeft gemaakt, en de partijen elkanderen beginnen te naderen. Men hoopt, hoe groot en moeilijk de taak ook zij, de orde aldaar te herstellen; voorts dat de groote meerderheid der Grieken, bij de algemeen gevoelde behoefte aan vrede en eensgezindheid, zich trouw aan de nieuwe regering zal aansluiten, en dat de hevige schokken, welke Griekenland in den laatsten tijd ondervonden heeft, er toe zullen bijdragen, om deszelfs herrijzing te gemakkelijker te bevorderen. Zeker is het, dat vreemde invloed, waardoor welligt vele moeilijkheden zijn ontstaan, thans minder te duchten zal zijn, en dat de komst van Koning Otto dit ongelukkige land niet alleen inwendig tot rust brengen en de partijen verzoenen zal, maar ook op deszelfs buitenlandsche betrekkingen weldadig zal werken. De jonge monarch moet door de vereffening dezer zwaarigheden den hoogsten dank verwerven

van eene natie, welke al hare maatschappelijke betrekkingen tot eenen jammerlijken toestand zag vervallen.»

— Een brief uit Berlijn, van den 5den Februarij, meldt hetgeen volgt: « Voor de bemiddeling van Pruisen in de twistzaak tusschen Holland en België is, door het bijzondere vertrouwen, hetwelk de verbondene hoofd-mogendheden in de erkende billijkheid en gematigdheid van onzes Koning stellen, een ruim veld geopend, en de bemoeijng der diplomatie laat geen middel onbeproefd, hetwelk tot vereffening van deze maar al te langdurige geschillen kan bijdragen. Doch men kan niet ontveinzen, dat juist het pogen, waarbij niet dat eene billijke vereffening wordt beoogd, de meeste moeilijkheid in heeft. Eene billijke vereffening kan men het echter slechts noemen, wanneer aan den eenen kant de Europeesche belangen worden gewaarborgd, doch tevens aan de andere zijde de erkende regten niet geschonden worden, en eene wezenlijke schikking door wettelijke zame overeenkomst bereikt, maar niet door aanwending van willekeurige geweld afgedwongen wordt. Van het laatste hebben wij helaas een even jammerlijk als vruchteloos voorbeeld ter waarschuwing voor oogen. Wat is er toch nu door de groote onderpeming tegen de citadel van Antwerpen inderdaad gewonnen? Niets, dan dat de gemoederen nog meer verbitterd zijn.»

Van den 15den Februarij.

Berigten uit Kassel, van den 8ten dezer, melden, dat de staten-commissie reeds een verzoeg aan het ministerie, betrekkelijk de overhandigde kandidaten-lijst van den president en vicepresident, ingeleverd heeft. Men tracht daarin de gedane keus te rechtvaardigen en verklaart, dat geen lid der staten-commissie een middel weet uit te denken, om eene nieuwe verkiezing te doen plaats hebben. Er zou derhalve, indien de regering op eene nieuwe verkiezing mogt blijven aandringen, voor de commissie, welke gehouden is voor de handhaving der constitutie te waken, niets anders overblijven, dan deze constitutie voor opgeschort te verklaren, en tevens de uiterste middelen bij de hand te nemen, welke de constitutie haar in zoodanig geval verzekerd heeft. Men ziet thans het antwoord der regering te gemoet. Dezelve moet naar eene spoedige opening van den landdag verlangen, daar onderscheidene ontwerpen van wet moeten voortgenomen worden.

— Volgens brieven uit Berlijn, heeft zoo wel Oostenrijk als Pruisen, zijne goedkeuring gehecht aan de tusschenkomst van Rusland in de zaken van het Oosten.

— Uit Straatsburg wordt gemeld, dat er order is gegeven tot ontwapening der voornaamste vestingen niet alleen in het Westen, maar ook in het Noorden van Frankrijk. Men beschouwt zulks als een bewijs, dat het Fransche ministerie op het behoud van den vrede vertrouwt.

— Een brief uit Alexandria, van den 3den Januarij, meldt: « Gisteren heeft Mehemed-Ali de tijding van de bij Konieh behaalde groote overwinning en van de gevangenneming van den groot-vizier ontvangen. De pacha is zeer verheugd, en heeft reeds verklaard, dat hij bij de aankomst van den groot-vizier, denzelfden tot aan den oever zou te gemoet gaan; want, zegt hij, Reschid is een hooger ambtenaar der Porte dan ik; ik ben steeds haar getrouwe Vasal! — Alle schepen hebben hunne vlaggen geheschen en doen bijna den ganschen dag vreugdeschoten, die van de wallen beantwoord worden. De feesten en het gewoel zullen nog eenige dagen voortduren.

WEENEN, den 7den Februarij.

Volgens berigten uit Corfu, is Z. M. de Koning Otto van Griekenland, den 18den Januarij, aan boord van het Engelsche fregat *Madagascar*, kapitein Lyons, in de haven aldaar aangekomen; zijnde Z. M. door den lord oppercommissaris, lord Nugent, den kommanderenden generaal, sir A. Woodford, den regent en de overige leden van de Ionische regering ten plegtigste ontvangen en verwelkomd geworden. Wegens den openbaren staat van het weder, ging Z. M. eerst 's avonds aan land, en zijde met zijnen hofstoet bij den lord opper-commissaris, en verzeerde met zijne tegenwoordigheid een bal, hetwelk in het regerings-paleis ter zijner eere gegeven werd. Ten elf uur keerde Z. M. weder aan boord van het fregat *Madagascar*. — 's Anderen daags, den 19den, om elf uur, begaven zich de lord opper-commissaris, de kommanderende generaal en de gansche staf met een eerewacht op de plaats in de haven, waer Z. M. de Koning met plegtigheid aan land stapte; het gewoel van

pen in de haven en de citadel liet zich hooren; eene ontelbare menigte was verzameld en begroette Z. M. met haar gejuich, terwijl de vorst door de gelederen van de langs den weg geschaarde troepen, zich begaf naar de appartementen, op het regeringspaleis voor hoogst denzelfden in gereedheid gebragt. Spoedig daarna verscheen Z. M. te paard op de esplanade, waar de aldaar verzamelde troepen in oogenschouw genomen werden, 's avonds werd de lord opper-commissaris met zijn gevolg, sir A. Woodford, de president van den senaat, de regent en meer andere regerings-personen ter tafel genoodigd. — Een gedeelte van het convooi, aan welks boord zich de Beijersche expeditie-troepen bevinden, was den 15den Januarij te Corfu aangekomen; de overige schepen werden uiterlijk den 21sten verwacht.

Volgens berigten uit Malta, was de vice-admiraal, sir Henry Hotham, den 12den Januarij, aan boord van het linesschip *Abfred*, naar Napoli en Romania afgezeild, om Z. M. Koning Otto aldaar te verwachten.

St. OMER, den 9den Februarij.

(Particuliere correspondentie.)

Indien de geruchten zich bevestigen, keer ik weldra in uw arm te rug; want men wil hier algemeen, dat men ons eertlang naar Nederland zal terugzenden. Ik mag wel lijden, dat dit zeggen spoedig bewaarheid wordt; want naar niets haak ik meer, dan naar u toe te vliegen en u mijn wedervaren, sedert mijn vertrek uit de ouderlijke woning, mede te deelen. En dit verlangen vermindert geenszins, maar neemt veeleer dagelijks nog toe, ofschoon ons lot nu reeds merklijk verbeterd is, doordien wij, voor de, door de Hollandsche commissien herwaarts gezonden gelden, nu ten minste goed en genoegzaam voedsel bekomen, hetwelk een groote zegen is; want velen onzer leden, letterlijk, broodgebrek, zoodat sommigen zelfs gebedeld hebben, om aan een stuk brood te geraken, tot welken stap zij door den honger gedreven werden. Ik heb, God dank, het toch zoo erg niet gehad, daar ik nog al eens iets heb weten te verdienen, bij een huisgezin, in hetwelk ik, zoodra wij hier aankwamen, aangedwaald ben, en dat mij veel genoegen aandoet; daar ik nu veel ledigen tijd heb en nog al van zoo te wat knutselen houd, besteed ik mijne oogenblikken meest om een of ander voor de kinderen te maken, waarvoor men mij dan altijd betalen wil, en zoodoende heb ik het, in vergelijking van vele mijner kameraden, hier uitmuntend getroffen. De kinderen zijn ook zeer op mij verzot en noemen mij steeds *Mr. le Prisonnier* of *Mons. Jacques*, en ik kan hun hun geen grooter vermaak doen dan eens, als het weder zulks toelaat, met hen te gaan wandelen. Gij moet u echter niet verbeelden, dat onze officieren het in de eerste dagen veel beter dan wij hadden, wel is waar, zij woonden op eene kamer, waar zij behoorlijke ligging hadden; terwijl wij ons op stroo moesten behelpen; maar, ik meen wel te weten, dat er bij waren die het schier even zoo erg als wij hadden, en zich soms, met droog brood moesten voeden: en dat valt toch hard voor menschen, die het zoo goed gewoond zijn. Thans, hoor ik, hebben zij ook van landswege eene toelaag bekomen, zoodat zij nu beter kunnen rondschietsen. Er moet hier eene Hollandsche dame, de vrouw van een onzer officieren aangekomen zijn, die zich bitter beklagt over de Belgen; zij moet op hare reis vrij wat van dat volk te lijden gehad hebben, en als het ware van Herodes naar Pilatus gezonden zijn. Maar eindelijk is zij bij een heer aangeland, die haar terecht hielp, zoodat zij hare reis heeft kunnen vervolgen.

BREDA, den 17den Februarij.

(Particuliere Correspondentie.)

Toen door den eergisteren hier gewoed hebbenden storm een schutter in de haven dezer stad geworpen werd, is het twee onzer stadgenooten, den priukemaker G. Swaan en den schippersknecht L. van der Meer, gelukt hem, door hunne ijlings aangebragte hulp, uit het water te halen en alzoo het leven te redden.

's GRAVENHAGE, den 17den Februarij.

Ten aanzien van den staatkundigen toestand onzes lands is niets anders met eenige zekerheid bekend. Wel zijn er weder dépêches uit Londen ontvangen; maar, naar het schijnt, worden aldaar de onderhandelingen niet zeer voortgezet. Men houdt het er alzoo voor, dat de verwikkelingen nog tot geene oplossing gebragt worden. De vereenigde Voot onzer overweldigders gaat echter voort met het nemen van koopvaarders.

Nog is niet bepaaldelijk bekend, welke tol op de Schelde zal worden geheven. Sommigen willen zelfs, dat er nog geene stellige bevelen daaromtrent door onze regering gegeven zouden zijn, of ten minste dat het wederom heffen van dien tol niet met eenige meerdere moeite voor de vaartingen vergezeld zal gaan, dan vroeger heeft plaats gehad.

De residentie verheugt zich thans in het bezit van het geheele vorstelijke gezin, als ook van Z. D. H. den hertog van Saksen Weimar en zijn familie. Heden heeft er groot dejeuner bij Z. K. H. den Prins van Oranjestad plaats.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer hebben de veranderingen in de voorgestelde ontwerpen van wetten tot wijziging des burgerlijken wetboeks; tweede boek, handelende van zaken, onderzocht en ten einde gebragt. Men verwacht daaromtrent weldra het verslag der centrale afdeeling en de openbare beraadslaging.

— Bij onze regering gaat men aanhoudend voort met de formatie der reserve-schutterij. In het begin dezes jaars zijn reeds de korpsen of de raad der mobiele schutterijen aangewezen, waartoe ieder der bataljons voor de administratie zal behooren.

AMSTERDAM, den 17den Februarij.

Beurs-berigten van den 15den dezer.

Doordien de Engelsche post heden ter beurs ontbreekt, was de handel in Hollandsche fondsen niet belangrijk; de prijzen soutineerden zich, op de hoogte van gisteren, bij weinig handel.

Door de lage afkomende koersen van Parijs, van den 12den dezer, alwaar de 3 pCt. op 76 fr. 50 c. stonden, zijn eenige posten Fransche 5 pCt. a 77 gedaan; ook Spaansche perpetuelen waren in het begin gedrukt tot 59½, doch kwamen weder op tot 59½ en blijven zoo biedend.

Russische fondsen blijven gezocht: oude waren a 96½ en nieuwe a 97½ verhandeld; roebels 61½, ¾; Russen van 1831 87 en die van 1833 86½.

In Napelsche fondsen was eenige variatie: dit fonds ontbreekt sedert lang op onze markt; heden waren er verscheidene Duitse commissien op, en doordien de Fransche prijzen, zoo als gezegd, iets lager afkomen, toonden zich eenige verkoopers voor dit fonds, en men heeft a 80½ gedaan, ook a 82½ en 82½, 81½; dezelve bleven 80½ a 81; voor Engelsche Napels is 87½ en ook 88 pCt. besteed.

De commissien in Oostenrijksche metalieken houden gedurig aan, en veel wordt voor binnenlandsche rekening in dat effect gedaan; heden waren koopers a 86½, ¾.

Enige speculanten, welke in Columbianen iets aanleggen willen, hebben de koersen van dit fonds a 13½, ¾ en van coupons a 3½ doen rijzen; over het algemeen is ter beurs eenige beweging voor Zuid-Amerikaansche fondsen, en zoo wel Peruanen als Mexicanen en Columbianen vinden koopers. De handel in Grieken was niet minder belangrijk, en er is veel gedaan; stukken van 500 pond 28½ a 29½, 300 pond 29½, 100 pond 30½ a 31; Brazilianen zijn a 56 tot 56½ ook iets omgezet.

Nieuws was niets ter beurs bekend.

Beurs van den 17den dezer.

Heden-morgen arriveert de Engelsche post van Dingsdag en brengt 3 pCt. geconsolideerden eenigzins slapper, 87 a ½; Holl. integralen 45½ a ½; 5 pCt. 86½ a ½, welke in verhouding van vorige post iets willigen afkomen.

De beurs was wederom iets beter in Hollandsche 2½ en 5 pCt. door commissien voor Engelsche rekening, en zijn de prijzen tot 44½ en 83½ de oude certificaten gerezen. Alle andere Hollandsche fondsen ook iets hooger volgens prijs-courant, echter met weinig affaire.

Van Parijs, van den 17den dezer, komen de renten 77 fr. 30 c. daarvoor waren Spaansche en Fransche fondsen iets meer gezocht en was voor perpetuelen tot 60½ toe geld; voor 3 pCt. koopers tot 38½ toe en Fransche 5 pCt. 77½ a ½.

Alle buitenlandsche fondsen met weinig variatie, buiten Oostenrijksche metalieken, welke a 87½ gezocht waren; reeds voor langen tijd is van eene nieuwe Oostenrijksche leening geschreven; nu is dezelve tot stand gekomen, 40 Millioen Weener guldens (ten prijze van 82½ te Weenen; dit heeft in Duitschland dit fonds doen rijzen, want men beschouwt tegenwoordig aan de effecten-beurzen in Europa nieuwe negotiatien voor nieuwen waarborg van vrede, en de vermeerdering van schuld komt hierbij niet in aanmerking.

Zuid-Amerikaansche fondsen waren op de hoogte van gisteren, Columbianen echter iets meer gevraagd en tot 14½ betaald.

Van Londen zijn de berigten, ten aanzien onzer zaak: dat men zich moeite geeft om door onderhandelingen, welke nu weder beginnen zullen, een gewenscht resultaat te verkrijgen; de tijd moet leeren op welke wijze dit problema opgelost zal worden; men sprak ook wel van het overbrengen der conferentie naar het vasteland, welk besluit echter bij Engeland en Frankrijk steeds veel tegenkanting vindt.

Effecten-Societeit van den 17den.

De Engelsche berigten van Zaterdag brengen eene prijsverhoging van ½ a ¾ pCt. op de Engelsche fondsen; onze fondsen hebben zich gehandhaafd in Londen.

Enige commissien waren wederom voor Engelsche rekening in 2½ en zijn dezulke iets beter.

Over het algemeen weinig handel en geen nieuws van Parijs van den 17den dezer 4 pCt. 77 fr. 40 c.; perpetuelen 63½.

Integralen $44\frac{1}{2}$, $7\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$; 5 pCt. oude 83 $\frac{1}{2}$; nieuwe 89 $\frac{1}{2}$; kansbil-
jetten 17 $\frac{1}{2}$; perpetuelen 60, 60 $\frac{1}{2}$, 60 $\frac{1}{3}$; 3 pCt. perpetuelen 38 $\frac{1}{2}$ à $\frac{1}{2}$.

In andere effecten niets omgegaan.

Mengelwerk.

Zoo als de ouden zingen piepen de jongen.

Wie zal en kan, na de jongst plaatst gehad hebbende tweegevechten in *Belgie*, ter oorzaak van politieke verschillen, het nu nog langer staande houden, dat de *Belgische* revolutie niet in allen deele gelijken tred houdt met hare halve zuster, de *Fransche*? *Parijs* gaf in Juli 1830 den toon; *Brussel* volgde, als echo, in Augustus daaraanvolgende. De troon van *LODEWYK PHILIPS* verrees van achter de *Parijsche* barrikaden, en die van *LEOPOLD van Saksen-Coburg* van achter de *Brusselsche*. *Frankrijk* zwoer voor eeuwig de afstammelingen der reger linie der *Bourbon* af; *Belgie* het geheele *Oranjenhuis*. *Frankrijk* ontwierp en sanctioneerde de eene nieuwe constitutie; *Belgie* insgelijks. *Parijs* werd, ten gevolge van ontsane onlusten en voortdurende ontevredenheid, in staat van beleeg gesteld; *Gend* en *Antwerpen* ad idem. *Frankrijk* veranderde nu en dan van ministerie; *Belgie* gelijkelijk. Het *Fransche* gouvernement vervolgde, op de wederregeljkste wijze, achtbare mannen, die zich openlijk verklaarden, tegen het nieuwe bestuur, om deze en gene grondige redenen, vooringenomen te zijn; het *Belgische* gouvernement, in zamenspanning met den beruchten *POINSONBY*, even zoo. In *Frankrijk* vormden zich partijen van verschillende kleur ter handhaving van een zwak ministerie, of ter bestrijding van hetzelfde, of ter omkeering van de bestaande orde van zaken; in *Belgie* even zoo. In *Parijs*, eindelijk, zagen wij, nog kort geleden staatkundige tweegevechten, zelfs bij inschrijving, stand grijpen, en lieden van algemeen aanzien, schoon in staatkundige meeningen hemelsbreed verschillende, elkander in koelen bloede ombrängen; in *Brussel* werd deze nieuwe mode spoedig overgebracht en hadden weldra dezelfde hoofdtooneelen, om dezelfde oorzaken, plaats. Zouden wij, menschen van de negentiende eeuw, bij dit laatste verschijnsel, uit de klaarlijkste proeven, inderdaad niet moeten beginnen te gelooven, dat de eeuw van *HENDRIK III* en *LODEWYK XIII* weder is aangebroken. En wat moest de uitkomst van deze barbaarsche tweegevechten opleveren? het bewijs, namelijk, wie der strijdenden gelijk of ongelijk had. De punt van den degen of de kogel van het pistool, is derhalve, — om met *ROUSSEAU* te spreken, — de hoofdscheids-regter geworden tusschen waarheid en logen. Inderdaad, waar zulke theoriën doorgaan, heeft men geene welboeken, geene verdedigers der onschuld, geene regtbanken, geen ministerie van justitie noodig, en zou de natie, voor zoo ver haar finantieel belang aangaat, aanmerkelijk winnen in onnoodige staatsuitgaven. Wij benijden intusschen den *Franschen* en *Belgischen* heethoofden dat grondbeginsel, benevens zoo vele andere, niet. Een zeker deel onzer natie moge zich nog bij voortdoring in het keurslijf der *Fransche* mode wringen en *Franschen* smaak boven inlandschen verkiezen; omtrent de navolging van het bedoelde mode-verschijnsel koesteren wij geene de minste yrees; en wel om de gezonde reden, dat het denkbeeld van waren moed bij ons op andere grondbeginselen dan op de punt van den degen of de kracht van het pistool rust.

Maar het driften-spel is met het geruchtmakende politieke tweegevecht, in *Frankrijk* en *Belgie*, nog niet ten einde; nog andere pantomimes zal de politieke wereld op beide zuster-tooneelen zien vertoonen; pantomimes, die, in het idealische *Parijs*, door balletmeesters van verschillende stand, rang en invloed, uitgevonden, bij voortdoring, terstoud, in het naapend *Belgie*, de kunstmatigste navolging zullen vinden.

En zoo oogsten de beide landen aldaar de vruchten hatter woelingen in, waarvan *Belgie* de lens, naar openstapeling van verdeeldheid, haat, nijd en broedermoord de rampzalige uitwerkselen zijn.

Bezien wij echter de zaak uit een ander oogpunt, dan is het den *Franschen* niet kwalijk te nemen, dat zij zoo ligtzinnig over het regt denken; hun gouvernement is hen voorgegaan in het bewijzen, dat er geen ander regt bestaanbaar is tot handhaving van gezag en waarheid, dan het regt van den sterksten; en ook in dat opzigt zijn de *Belgen* hun gelijk gebleven; daarom hebben zij 60,000 *Franschen* ter hulp geroepen om 5000 *Nederlanders* te bestrijden.

Benjamin Constant

In het begin der maand *Prairial*, het derde jaar der *Fransche* republikeinsche vrijheid, kwam *BENJAMIN CONSTANT*, die zijne in *Edenburg* begonnen studien aan de beroemde *Duitsche* hoogeschool te *Erlangen* gesindigd had, voor de barrières van *Parijs*. De jeugdige vreemdeling, in de vreedzaamste stad van *Zwitserland*, *Lausanne*, geboren, (de bio-

grafist geeft ons het tijdstip dier geboorte niet op), waar de eenvoudigheid der aartsvaderlijke zeden met republikeinsche energie vereenigd waren. In den kring zijner medeleerlingen te *Edenburg* en in het studierperk van *Duitschland*, hadden zijne bliken zich onverpoosd op de kunsten bevorderende en levensyrenge kweekende *Grieksche* republiek gevestigd. Doordrongen van brandende begeerte naar wetenschappelijke kennis en met vrijheidszucht beziel, begroette hij het land, dat, na zoo veel noodlottige stormen en buitensporigheden doorgestaan te hebben, op de baan eener welgeordende volksregering scheen gekomen, hoezeer hij aan het kleine hof van *Brunswijk*, waar hij een jaar als kamerheer der regerende hertogin had doorgebracht, ook had hooren verzeeken, dat *Frankrijk* nog door de woedendste en laagste partijschappen verdeeld werd.

Van alle *Zwitsersche* steden was *Lausanne* de eenige, waar den *Franschen* emigranten de koelste ontvangst te beurt viel. De jeugd laarentegen was met geestdrift voor de *Fransche* revolutie ingenomen. Van daar dat *BENJAMIN CONSTANT* dit zelfde gevoel met vuur in zijn binnenste aankweekte. Op zijnen togt door *Pruissen* en *Holland*, die met de *Fransche* republiek den vrede gesloten hadden, het laatste met opoffering der helft zijner vloot, *Staats-Vlaanderen*, *Velo*, *Maastricht* en de beide *Maas-oevers*; het eerste met opoffering der linker *Rijn*oever provincien, vond de jeugdige reiziger de vorsten en staatsmannen, die de kaart van *Frankrijk* reeds in stukken verdeeld hadden, in diepe neerslagtigheid verzonken. Hier en daar zag hij volksmenigten, die van ongeduld brandden en naar den trommelslag luisterden, die haar het naderen der *Fransche* legerbenden zou aankondigen, in wier varen het alhezielende woord: *Vrijheid*, met gulden letteren prijkte.

Sedert *BILLAUD-VARENNE*s, *COLLOT D'HERBOIS*, *BARRERE* en alle andere tijgers uit de diergaarde van *ROBESPIERRE* aan ketenen gelegd waren; sedert overal de buste van *ROUSSEAU* de plaats der buste van *MARAT* had ingenomen, wier overblijfsels men als verachtelijk ontuig, ter deuren van het pantheon had uitgeworpen, hadden de feesten, vermakelijkheden, kunsten en weelde, derzelve zetels weder ingenomen. Welk eene vreugde voor eene levendige, opgewonden ziel, zich midden onder jonge generaals te bevinden, die zulke groote daden verrigt hadden; van vrouwen, die geen ander onderscheidingsteeken meer verlangden dan geest en schoonheid; te leven onder eene schitterende menigte, bij wie energie en zorgeloosheid elkander overkruisten, waar het luchtige, *Grieksche* kostuum met den naauwen eenvoudigen rok de hoofdkleeding uitmaakte; welk eene vreugde voor eenen jongman, die pas den galatrok van den *Duitschen* rijksadel had uitgetrokken. Met welke levendige kleuren maalde hij zich de edele rust, die hij in het midden van het onafhankelijk en vreedzaam geworden *Fransche* volk zou genieten! Met hoe veel ongeduld zag hij den blijden stond aanbreken, waarin hij de toen zoo algemeen beroemde salons van mevrouw *TALLIEN*, of die van mevrouw *BEAUMARIS* en *STAEL* zou binnentreden! Het eerste, wat den jongen *BENJAMIN CONSTANT*, bij de intrede der rustige, wedergeborene hoofdstad trof, was een wagen, waarop zich twintig gendarmen bevonden, die men naar de gerechtsplaats voerde.

Dit waren de oude handlangers der rotgezellen van *FOUQUIER TAINVILLE*, die zich met de insurgenten van den eersten *Prairial* vereenigd hadden. Welgekleeide jonge lieden doorliepen de straten met sabels en pieken, eenige arbeiders-gezellen voor zich uit drijvende, die aan de zamenzweering tegen de conventie deel genomen hadden. Verder zag hij kanonnen voorbij voeren, door den generaal *MENOU* in de voorstad *St. Antoine* heroverd, waaronder hij bedreigd had ze te zullen bombarderen. *Parijs* had in dezen oogenblik het aanzien van een' den vorigen dag geleverden slag.

Nog geheel verbaasd over dit onverwachte schouwspel, vernam *BENJAMIN CONSTANT*, dat, twee dagen te voren, de deuren der conventie-zaal door een dronken gepenpel, dat voorgaf den hongerdood nabij te zijn, waren opengeloopen; dat de weelsters van 1793 aan den arm harer geleiders de tribunen bestegen hadden, van waar zij, bij den dood van *ROBESPIERRE*, verjaagd geworden waren, en dat de nationale representanten, twaalf doodelijke uren lang, onder de punten van pieken rondgedwaald en zich aan de beleedigingen dezer moordenaars blootgesteld gezien hadden. Zoo iets was zelfs gedurende den tijd van het hevige schrikbewind niet voorgevallen.

Men verhaalde den jongen *CONSTANT* nog daarenboven, dat een jeugd medelid der vergadering voor de oogen zijner collega's in stukken gehouwen was geworden, en zijn hoofd langs de banken der raadzaal rond gemaakt had. Een moorddadige strijd had er zelfs in de vergaderplaats gegrepen, gedurende welken de banken der ultramentanen met de dode aanhangers der openbare verbaat-verbanning bezet, de oprerlingen met groot geschreeuw opruiden om hunne ambtgenooten om te brengen. Dit was, zeide men hem, de laatste krachtinspanning der Terroristen, hun doodsniik geweest; maar *CONSTANT* kon de overtuiging geenszins uit zijne ziel verbanen, dat wijsbegeerte, en bescha-

ving in de nieuwe republiek nog weinig heilzame voorbeelden geschoten hadden. Het was slechts de eerste staatkundige misleiding van BENJAMIN CONSTANT geweest; men ziet dat zij zich niet lang had doen wachten. Ongetwijfeld zag hij even spoedig tot zijne grootte vreugde, dat de schoone dagen van het gepeupel voorbij waren. De schrikwekkende voorstad St. Antonie had zich door eenige, om hunne rijkdommen hoogmoedige jong-lieden, laten beschimpen, schoon men hier en daar nog niet had opgebouwd de lantaarnen in de lucht te hangen!

De kanonnen, die later, door de conventie aan BONAPARTE overgegeven waren, om de gematigden van kant te helpen, werden nu tegen het gemeen gericht, dat geen wederstand bood. De onverschrokken bataljons van sansculottes, onder bevel van MONTREUIL en POPINCOURTS, lieten zich door kinderen ontwapenen, die nauwelijks hadden kunnen gelooven, dat zij des avonds in de salons der *Chaussée d'Antin*; tusschen de luchtsprongen van TRENIS of eene romance van GART, hunne heldendaden zouden verhalen; terwijl de laatste medelieden der conventie, even als de grondisten verstooten, met het overschot der partij van CAMILLE DESMOLINS, zich zelf niet messen en scharen hadden omgebracht, om den bijl der guillotine en de verachting kenmerkende mijning op markten en straten te ontgaan. Bij dezen aanblik was het veelligt, dat in BENJAMIN CONSTANT'S ziel de gedachte oprees tot het daarstellen van zijn levenswaardig werk over de staatkundige reactien, en dat over de uitwerkselen van het schrikbewind, hetwelk hij later in het licht gaf, en het rigtsnoer van zijnen volgenden levensloop werd; van eenen levensloop, die tot aan der volending van de verdediging der vrijheid was toegewijd, zonder dat hij zich daarom verantwoordelijk wilde stellen voor de misdrukken der genen, die haar tot voorwendsel hunner schandelijke oogmerken bezigen.

(Vervolg in een volgend nummer.)

BEVEELSCHRIJFT.

Wij Mr. Cornelis Felix van Maanen, minister van justitie, als door Zijne Majestät bij voortdurend belast met de waarneming der functien van eersten president van het hoog gerechtshof te 's Gravenhage.

Bevelen, uit kracht van de Wet, dat de assises in de provincie Gelderland, voor het eerste vierendeel jaars van den jare 1833, zullen geopend worden te Arnhem op Maandag den 25sten Maart eerstkomende, des morgens ten tien ure; op den voet, bepaald bij de artikelen 16, 17 en 18 der Publicatie van den 11den December 1813.

Benoemen, om dezelve te presideren, den heer Mr. David Westenberg, Raad in bovengemeld hoog gerechtshof; en gelasten, dat deze ter diligentie van den Heer prokureur-generaal zal worden bekend gemaakt en afgekondigd.

Aldus gedaan te 's Gravenhage den 1sten Februarij 1833.

VAN MAANEN,

Van wege den heer eersten president
De fungerende eerste griffier van het Hoog Gerechtshof:
J. H. SPEIRMAN.

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 16den Februarij.

N. Werk. Schuld	402 1/2	44 1/2	gebil.	Prussische loten	a	gebil.
» Uitgest. dito	17 1/2	17 1/2	44 1/2	S. Perp. rente Par.	38 1/2	38 1/2
» Kans-Biljetten	17 1/2	17 1/2	75 1/2	» Dito Amsterd.	59 1/2	60
» Amort. Sjind.	75 1/2	75 1/2	59 1/2	» Obl. te Londen	9	9 1/2
» Dito dito	59 1/2	59 1/2	96 1/2	O. Obl. Ween. bank	a	a
» Losrenten dito	a	a	83 1/2	» Dito	a	a
» Handelmaats.	85	a	83 1/2	» Cert. Goll. en Co.	a	a
» Oorlogslasten	96 1/2	96 1/2	83 1/2	» Obl. Metalliek	87 1/2	87 1/2
» Schatkistbiljet.	100	100 1/2	83 1/2	» Idem London	a	a
» Neg. 1831 6 pCt. 100	a	a	83 1/2	» Bank-Actien f	a	a
» Dito 1832 5 pCt. 83 1/2	a	83 1/2	83 1/2	» Av. 1000 fl.	a	a
» Dito Nieuwe	83 1/2	83 1/2	83 1/2	» Dit. f 250 dilo	a	a
» Rensversalen	a	a	83 1/2	N. Cert. Falconnet	a	a
F. Inschrijving	a	a	83 1/2	» Dito Londen	a	a
» Dito Certific.	77 1/2	77 1/2	83 1/2	D. Neg. Londen	a	a
R. Obl. Hope en Co.	96 1/2	96 1/2	83 1/2	E. Geconsolideerde	a	a
» Dito 1828 en 1829	97 1/2	a	83 1/2	B. Neg. 1824	57 1/2	a
» Dito 1831	87	a	83 1/2	G. Obligatien	27 1/2	30
» Dito Nieuwe	86 1/2	a	83 1/2	» Mexico	a	a
» Inschrijving	61 1/2	61 1/2	83 1/2	P. Aand. Neg. 42 m.	3 1/2	a
» Ct. Hamb. Actie	a	a	83 1/2	A. Aand. Neg. Jsted.	14	14 1/2
» Dito Negot. 1831	a	a	83 1/2			

Waterhoogte te Arnhem.

Den 17 Feb. 4 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 10 Duim; gevallen 0 D
Den 18 dito 4 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 15 Duim; gevallen 0 D

To ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.

Getrouwd
W. G. S. LIX. RAAVEN,
Predikant te Loenen,
en
G. B. F. BOONZAIER.
ARNHEM,
den 12den Februarij
1833.

§ § + Op Woensdag den 27sten Februarij 1833, des avonds ten zes ure, in het Logement *het Zuynshoofd*, te Arnhem, zal, bij beslag, ten overstaan van den aldaar residenten Notaris Mr. GERARD VAN ECK, worden geveild:

10. Een hecht, sterk en wel onderhouden, HUIS en ERVE, staande en gelegen te Arnhem in de Oeverstraat, Wijk B. No. 56, thans in huur bewoond door den Heer STEEN, aan wien men zich om bezigtiging gelieve te adresseren.

Aanvaarding den 1sten Mei eerstkomende.

Ingezet op
20. Diverse WONINGEN met een STAAL en HOP daar achter, bij en aan elkander gelegen te Arnhem, aan de Oude Kraan, Wijk G. No. 113 en volgende, alwaar voormaals hebben uitgehangen de Witte Paardjes.

Ingezet op
30. Een hecht en zindelijk onderhouden HUIS en ERVE, staande binnen Arnhem, in de Kerkstraat, wijk F. No. 124, thans bewoond door den Heer CANTERLE van MUNCCK, tot wien men zich om bezigtiging gelieve te voegen.

Aanvaarding den 1sten Mei eerstkomende.

Ingezet op
40. 8 Buiders en 11 Roeden BOUWLAND, de Boerderij of *Kouwenkamp* genaamd, gelegen onder Edele Gangele Elst, tusschen het Hansestraatje en den middenweg.

41. 4 Buiders, 53 Roeden en 10 Ellen BOUWLAND aldaar, den *Elkenpas* genaamd.

42. 3 Buiders, 48 Roeden en 50 Ellen WEIDELAND aldaar, den *Hekkenkamp* genaamd.

Ingezet op

De percelen No. 4 en 5 zijn daerlijk te aanvaarden en kan men dezelve onderziet bekomen bij den Heer VAN RYSEWYCK, Rentmeester van het Weduwednis over den Broedereh, te Arnhem.

Op Donderdag den 21sten Februarij 1833, te beginnen des morgens ten 9 ure, zal op den Bouwhof, de *Nieuweling*, bij *Grossen*, erfbaas worden gehouden van eenen compleet ten BOEREN-TINB-ODDEEL en VOORTVARRING, waaronder 7 PAARDEN, LVEULEN, 6 MELKKOEIJEN, KALVEREN, enz.

Men presenteert om met 10. Mei of vroeger te aanvaarden: Het onlangs geheel nieuw tot Zomer- en Winterverblijf ingerigt HUIS, *Rijsselt*, gelegen in de nabijheid van den Straatweg van Zutphen op Deventer, en bestaande uit: vier BENEDEN- en drie BOVENKAMERS, KELDERS, ZOLDER, KEUKEN en STALLING voor twee Paarden, behoorlijke TUINGROND (kunende men van den op de Plaats wonenden Timman, des verkiezende, gebruik maken) JAGT en VISSCHERY en vrije WANDELING in het fraai daaraan behoorend Bosch.

Te bevragen, met gefrankeerde brieven, onder letter A., bij H. HAMER, Mr. Timmerman, te Zutphen.

§ § § Al de geenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan wijlen G. LAMERS, in leven Messenmaker te Arnhem, gelieven daarvan opgave of betaling te doen aan den Notaris A. J. N. GODEFROY, te Arnhem.

** De TANDMIDDELEN van den, door de Provinciale Geneeskundige Commissie van Gelderland geautoriseerden, Tandmeester LEHMANN JOSEPH SON, woen in Commissie verkocht, bij de Boekverkoopers J. Z. DOITER, te Arnhem en W. C. WANSLEPEN, te Zutphen; bij den kunstdraajer STRONK, te Nijmegen, en bij den Kunstenaar VERMEER, in het Hof van Zevenaar.

De Tandmiddelen zijn: Een TANDPOEDER, ter onderhouding en zuivering der tanden, zonder het glazuur te benadeelen, a 50 Ct. het Pakje; en een Tand- en Tandvleesch versterkend LIKIER, ter bevestiging van Scorbutiekt en losse Tandén, ter verhoeding der aansteking van dezelve, en ter zuivering van het bloedende en sponsieuse Tandvleesch a f 1 —: het kleine, en f 1 - 50 het groote Flesje.

** Bij Is. A. NYHOFF, wordt uitgegeven: *Predikstoffen over de Geboorte het Lijden en Sterven, de Opstanding en de Hemelvaart van J. C.* Prijs 60 opsten. — Bij dezelfde zal den 18. Maart en volgende dagen gehouden worden openbaare Verkoop van eene aanzienlijke verzameling van BOEKEN, onder welke de *BIBLIOS Natuurlijke Historie* en zeldzaam voorkomende geschiedkundige werken gevonden worden.